

Den Europæiske Unions Tidende

C 102 I

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

30. marts 2020

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

HENSTILLINGER

Den Europæiske Centralbank

2020/C 102 I/01	Den Europæiske Centralbanks henstilling — af 27. marts 2020 om udlodning af udbytte under COVID-19-pandemien og om ophævelse af henstilling (ECB/2020/1) (ECB/2020/19)	1
-----------------	--	---

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2020/C 102 I/02	Meddelelse fra Kommissionen — COVID-19 — Vejledning om gennemførelsen af de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU, om lettelsen af transitordningerne for hjemsendelse af EU-borgere og om virkningerne for visumpolitikken	3
2020/C 102 I/03	Meddelelse fra Kommissionen — Retningslinjer for udøvelse af arbejdskraftens frie bevægelighed under covid-19-udbruddet	12

DA

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS HENSTILLING

af 27. marts 2020

om udlodning af udbytte under COVID-19-pandemien og om ophævelse af henstilling (ECB/2020/1)

(ECB/2020/19)

(2020/C 102 I/01)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (ECB) anser det for afgørende, at kreditinstitutterne fortsat kan udfylde deres rolle i forhold til at finansiere husholdninger, små og mellemstore virksomheder og selskaber som følge af det økonomiske stød i relation til coronavirussen (COVID-19). I den forbindelse er det derfor væsentligt, at kreditinstitutterne bevarer kapital for at fastholde deres evne til at støtte økonomien under stigende usikkerhed forårsaget af COVID-19. På baggrund heraf bør kapitalressourcer til at støtte realøkonomien og absorbere tab på nuværende tidspunkt prioriteres over diskretionær udlodning af udbytte og opkøb af egne aktier.
- (2) ECB anser det derfor som passende, at de store kreditinstitutter afstår fra at udlodde udbytte og opkøbe egne aktier med henblik på at betale aktionærerne i løbet af den periode, der er påvirket af det COVID-19-relaterede økonomiske stød. I lyset af de ekstraordinære omstændigheder bør Den Europæiske Centralbanks henstilling (ECB/2020/1) ⁽²⁾ ophæves.
- (3) For at maksimere støtten til realøkonomien anses det også for hensigtsmæssigt, at diskretionære udlodninger af udbytte heller ikke bør foretages af mindre signifikante kreditinstitutter —

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks henstilling ECB/2020/1 af 17. januar 2020 om politikker vedrørende udlodning af udbytte (EUT C 30 af 29.01.2020, s. 1).

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

I.

1. ECB henstiller, at kreditinstitutterne ikke udlodder udbytte ⁽³⁾ og ikke påtager sig nogen uigenkaldelig forpligtelse til at udlodde udbytte for regnskabsåret 2019 og 2020, og at kreditinstitutterne afstår fra at opkøbe egne aktier med henblik på at betale aktionærerne.
2. Kreditinstitutter, som ikke kan efterkomme denne henstilling, fordi de mener, at de er retligt forpligtede til at udlodde udbytte, bør straks forklare de underliggende årsager til deres fælles tilsynsteam.
3. Denne henstilling finder anvendelse på konsolideret niveau for en signifikant koncern under tilsyn som defineret i artikel 2, nr. 22), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽⁴⁾ og på individuelt niveau for en signifikant enhed under tilsyn som defineret i artikel 2, nr. 16), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17), hvis en sådan signifikant enhed under tilsyn ikke er en del af en signifikant koncern under tilsyn.

II.

Denne henstilling er rettet til signifikante enheder under tilsyn og signifikante koncerner under tilsyn, som defineret i artikel 2, nr. 16 og 22, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17).

III.

Denne henstilling er også rettet til de kompetente nationale myndigheder og de udpegede myndigheder, for så vidt angår mindre signifikante enheder under tilsyn og mindre signifikante koncerner under tilsyn, som defineret i artikel 2, nr. 7 og 23, i forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17). De kompetente nationale myndigheder og udpegede myndigheder forventes at anvende denne henstilling på sådanne enheder og koncerner på den måde, som de finder passende.

IV.

ECB vurderer den økonomiske situation yderligere og overvejer, hvorvidt yderligere suspension af udbetalingen af udbytte er tilrådelig efter 1. oktober 2020.

V.

Den Europæiske Centralbanks henstilling ECB/2020/1 ophæves hermed.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 27. marts 2020.

Formand for ECB
Christine LAGARDE

⁽³⁾ Kreditinstitutter kan drives i forskellige retlige former, f.eks. børsnoterede virksomheder og andre selskaber end aktieselskaber, såsom gensidige selskaber, andelsselskaber eller sparekasser. Begrebet "udbytte", som omhandlet i denne henstilling, betegner enhver form for kontant udbetaling, der skal godkendes af generalforsamlingen.

⁽⁴⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17).

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

COVID-19

**Vejledning om gennemførelsen af de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU, om
lettelsen af transitordningerne for hjemsendelse af EU-borgere og om virkningerne for
visumpolitikken**

(2020/C 102 I/02)

Coronavirus har bredt sig over hele verden og udløst forskellige foranstaltninger for at begrænse smittespredningen. Den 10. marts 2020 understregede stats- og regeringscheferne behovet for en fælles europæisk tilgang og en tæt koordinering med Europa-Kommissionen. Navnlig blev sundhedsministrene og indenrigsministrene opfordret til dagligt at rådføre sig med hinanden for at sikre en passende koordinering og stræbe efter fælles europæisk vejledning ⁽¹⁾.

Omfanget af den globale trussel, som vi nu står over for, understreger det tvingende behov for EU-koordinering, for at de foranstaltninger, der træffes på nationalt plan, kan få størst mulig effekt.

På den baggrund vedtog Kommissionen den 16. marts 2020 en *meddelelse til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet* ⁽²⁾, hvori den opfordrede til midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU i lyset af covid-19 ("meddelelsen"). Den søgte at sikre, at de foranstaltninger, der blev truffet ved EU's ydre grænser, var konsekvente og hensigtsmæssige.

Meddelelsen supplerer *Kommissionens retningslinjer for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser* ⁽³⁾ ("retningslinjerne"), der har til formål at beskytte borgernes sundhed, sikre den rette behandling af personer, der foretager væsentlige rejser, og sikre, at der er adgang til vigtige varer og tjenesteydelser inden for EU.

I meddelelsen understreges det, at EU's ydre grænse bør fungere som en sikkerhedssperimeter, og at medlemsstaterne og de associerede Schengenlande bør lade alle ikkevæsentlige rejser fra tredjelande til EU+-området være omfattet af restriktioner. Det præciseres i meddelelsen, at de ved de ydre grænser kan nægte indrejse til "ikkebosiddende tredjelandsstatsborgere, såfremt de udviser symptomer eller har været særligt eksponeret for smitterisiko eller anses for at udgøre en trussel mod folkesundheden" ⁽⁴⁾.

Den 17. marts 2020 godkendte stats- og regeringscheferne opfordringen til at styrke de ydre grænser ved at anvende koordinerede midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU i en periode på 30 dage på grundlag af den tilgang, der var foreslået af Kommissionen. Stats- og regeringscheferne godkendte også retningslinjerne om grænseforvaltning ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2020/03/10/statement-by-the-president-of-the-european-council-following-the-video-conference-on-covid-19/>

⁽²⁾ COM(2020) 115 af 16.3.2020.

⁽³⁾ C(2020)1753 af 16.3.2020.

⁽⁴⁾ Jf. punkt IV.15 i retningslinjerne.

⁽⁵⁾ Alle medlemsstater (undtagen Irland) og de associerede Schengenlande har anvendt rejserestriktionerne.

På grundlag af de nationale foranstaltninger, der er vedtaget for at sikre en sådan koordineret indsats ved EU's ydre grænser, bør grænsevagterne — i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse — nægte indrejse til alle de tredjelandstatsborgere, hvis rejser ikke anses for at være væsentlige under de nuværende omstændigheder.

Til støtte for denne indsats ved de ydre grænser har Europa-Kommissionen udarbejdet denne vejledning (vejledningen) baseret på input fra Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) med støtte fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) og Europol.

Vejledningen følger ligeledes op på den fælles erklæring fra medlemmerne af Det Europæiske Råd af 26. marts 2020, hvori det understreges, at der er behov for at styrke indsatsen for at sikre, at EU-borgere, der er strandet i tredjelande, og som ønsker at rejse hjem, kan gøre dette.

Vejledningen indeholder råd og praktiske anvisninger til gennemførelse af de foranstaltninger, der vedtages af medlemsstaterne ⁽⁶⁾ og de associerede Schengenlande efter meddelelsen.

Meddelelsen indeholder navnlig vejledning med hensyn til:

- indførelsen af midlertidige rejserestriktioner for alle ikkevæsentlige rejser fra tredjelande til EU+-området
- lettelsen af transitordningerne for hjemsendelse af EU-borgere og deres familiemedlemmer, der er strandet i tredjelande
- opretholdelsen af et minimumsserviceniveau i konsulater med henblik på behandling af visumansøgninger og
- behandlingen af overskridelser af det tilladte ophold som følge af rejserestriktionerne, også for tredjelandstatsborgere, som ikke er omfattet af kravet om visum.

1. Indførelsen af midlertidige rejserestriktioner for alle ikkevæsentlige rejser fra tredjelande til EU+-området ⁽⁷⁾

a) Generelt

I henhold til Schengengrænsekodeksen ⁽⁸⁾ og national lovgivning, der er vedtaget for at sikre en koordineret indsats for at bekæmpe covid-19, er det muligt at nægte indrejse til ikkebosiddende tredjelandstatsborgere, såfremt de udviser symptomer eller har været særligt eksponeret for smitterisiko eller anses for at udgøre en trussel mod folkesundheden.

- I Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 21, defineres "*trussel mod den offentlige sundhed*" som en sygdom, der er potentielt epidemisk ifølge Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativ, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, hvis de er omfattet af beskyttelsesbestemmelser, der finder anvendelse på medlemsstaternes statsborgere.
- Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, fastsætter indrejsebetingelser for tredjelandstatsborgere, herunder betingelsen om, at de ikke må udgøre en trussel mod bl.a. folkesundheden (artikel 6, stk. 1, litra e)).
- I Schengengrænsekodeksens artikel 14 fastsættes det, at tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder indrejsebetingelserne i artikel 6, stk. 1, og som ikke tilhører en af de personkategorier, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5, skal nægtes indrejse ⁽⁹⁾.

⁽⁶⁾ <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2020/03/17/conclusions-by-the-president-of-the-european-council-following-the-video-conference-with-members-of-the-european-council-on-covid-19/>

⁽⁷⁾ EU+-området omfatter alle Schengenmedlemsstater (inklusive Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien) samt de fire associerede Schengenlande. Irland og Det Forenede Kongerige er ligeledes omfattet heraf, hvis de beslutter sig for at tilslutte sig foranstaltningerne.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeksen).

⁽⁹⁾ Dette berører ikke anvendelsen af særlige bestemmelser om retten til asyl, international beskyttelse eller udstedelse af visum til længerevarende ophold (jf. artikel 14, stk. 1, i Schengengrænsekodeksen).

Enhver afgørelse om nægtelse af indrejse skal være forholdsmæssigt afpasset og ikkediskriminerende og gennemføres på en måde, der sikrer fuld respekt for de berørte personers menneskelige værdighed. En foranstaltning anses for at være forholdsmæssig, såfremt den er truffet efter høring af sundhedsmyndighederne, og såfremt disse anser foranstaltningerne for at være egnede og nødvendige for at nå målet vedrørende folkesundheden ⁽¹⁰⁾.

Praktisk vejledning:

I Schengengrænsekodexens bilag V, del B, indeholder formularen til nægtelse af indrejse begrundelsen "I" for spørgsmål vedrørende den offentlige sundhed. Hver medlemsstat bør angive henvisningerne til sin nationale lovgivning vedrørende nægtelse af indrejse under henvisning til artikel 6, stk. 1, og artikel 2, nr. 21, i Schengengrænsekodexen.

Hvis tredjelandstatsborgere, der rejser med et gyldigt Schengenvisum (artikel 6 i Schengengrænsekodexen), nægtes indrejse udelukkende med den begrundelse, at der på grund af en trussel mod den offentlige sundhed er indført restriktioner for rejser (nationale foranstaltninger, der anerkender en akut folkesundhedsmæssig krisesituation), bør der tages følgende skridt:

- Fortolkningen af "symptomer" er meget vigtigt, da der for covid-19 kan forekomme en række milde luftvejssymptomer ved sygdommens start. Hvad angår personer, der er "... særligt eksponeret for smitterisiko ..." bør klassificeringen af "kontakter med stor risiko" i ECDC's tekniske rapport følges.
- Standardformularen for nægtelse af indrejse ved grænsen (Schengengrænsekodexen, bilag V, del B), bør udfyldes med angivelse af begrundelse for nægtelse "I" (den pågældende anses for at udgøre en trussel mod den offentlige sundhed). Henvisningen til den nationale foranstaltning, der er vedtaget for at sikre den koordinerede indsats og som fastlægger anvendelsesområdet for de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser, bør være klart angivet.
- Grænsevagten anfører den nærmere begrundelse for nægtelsen i formularen under "Bemærkninger".
- Den grænsevagt, der foretager grænsekontrol, skal stemple passet med et indrejsestempel, der med uudsletteligt sort blæk overstreges med et kryds, og overfor til højre for dette, ligeledes med uudsletteligt blæk, anføre bogstavet "I". Et gyldigt visum må ikke påføres stemplet "INDDRAGET" eller "ANNULLERET" alene på grundlag af nægtet indrejse med begrundelsen "I".
- For at sikre en bedre registrering af nægtelserne i forbindelse med restriktionerne for ikkevæsentlige rejser på grund af truslen mod den offentlige sundhed, bør de registreres i de nationale grænsekontrollsystemer, hvis det deri er muligt at indsatte yderligere oplysninger i den kontrollerede passagers data.
- Der bør udleveres en informationsbrochure om covid-19 til den rejsende: Infografikker eller brochure fra ECDC.
- Når der er tale om en sund rejsende, er der ikke behov for yderligere sundhedsanmeldelse til myndighederne i det tilgrænsende tredjeland, som den rejsende er vendt tilbage til fra et grænseovergangssted (vej- eller jernbanetrafik) i et land uden for EU eller fra et søgrænseovergangssted uden for EU (f.eks. havne, der er udpeget til regelmæssige færgeforbindelser, eller andre havne med krydstogtskibe eller individuelle søfolk eller fiskerbåde).

b) Tilfælde, hvor rejsende har tilladelse til at passere de ydre grænser ved indrejse

- (1) EU-borgere/statsborgere fra de associerede Schengenlande og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af en opholdstilladelse, og deres familiemedlemmer

Det fastsættes i meddelelsen, at der i de midlertidige rejserestriktioner skal gives fritagelse for statsborgere fra alle EU-medlemsstater og de associerede Schengenlande, således at de kan vende tilbage til deres hjem. Denne fritagelse skal gælde for:

- alle EU-borgere ⁽¹¹⁾ og borgere fra de associerede Schengenlande og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet
- tredjelandstatsborgere, der er fastboende udlændinge i henhold til direktivet om fastboende udlændinge ⁽¹²⁾, og personer, hvis ret til ophold har hjemmel i andre EU-direktiver eller national lovgivning, eller som er indehavere af nationale visa til længerevarende ophold.

⁽¹⁰⁾ Covid-19: Retningslinjer for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser (C(2020) 1753 final, Bruxelles, EUT C 861 af 16.3.2020, s. 1).

⁽¹¹⁾ Dette omfatter irske statsborgere, da Irland er en medlemsstat, selv om landet ikke er en Schengenstat. Britiske statsborgere skal stadig behandles på samme måde som EU-borgere indtil overgangsperiodens udløb.

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

Statsborgere i San Marino, Andorra, Monaco og Vatikanstaten/Den Hellige Stol bør sidestilles med medlemsstaternes statsborgere hensyn til anvendelsen af de restriktioner for ikkevæsentlige rejser, der er fremlagt i meddelelsen, forstået således, at EU's medlemsstater bør tillade indrejse for statsborgere fra disse stater og for tredjelandstatsborgere, der bor der, for at lade dem vende hjem.

Alle personer (dvs. både EU-borgere, statsborgere fra associerede Schengenlande og tredjelandstatsborgere), der krydser de ydre grænser for at rejse ind i Schengenområdet, er genstand for systematisk kontrol ved grænseovergangsstedet. Grænsekontrol kan omfatte sundhedstjek som anført i afsnit III i retningslinjerne ⁽¹³⁾.

Medlemsstaterne skal altid tillade indrejse for deres egne statsborgere og EU-borgere eller tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold i deres område. Medlemsstaterne kan imidlertid træffe passende foranstaltninger og eksempelvis kræve, at udlændinge, der rejser ind på deres område, skal i isolation, eller indføre lignende foranstaltninger ved tilbagevenden fra et område, der er ramt af covid-19, forudsat at de indfører samme krav for deres egne statsborgere.

(2) Andre tredjelandstatsborgere, der kan få tilladelse til indrejse i EU trods lukningen af EU's ydre grænser

De midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser bør ikke gælde for personer, der har en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, herunder:

- fagfolk inden for sundhedssektoren, sundhedsforskere og fagfolk inden for ældreplejen
- grænsearbejdere
- sæsonarbejdere inden for landbruget
- transportpersonale
- diplomater, personale ved internationale organisationer, militærpersoner og humanitære hjælpearbejdere og civilbeskyttelsespersonale under udøvelsen af deres hverv
- passagerer i transit ⁽¹⁴⁾
- passagerer, der rejser af bydende familiemæssige årsager
- personer med behov for international beskyttelse eller andre humanitære behov under iagttagelse af princippet om nonrefoulement.

Der bør foretages en koordineret og styrket sundhedskontrol for personer, der har ret til at rejse ind i EU+-området.

Praktisk vejledning:

Når de nationale myndigheder foretager grænsekontrol ved indrejse af de rejsende, der har tilladelse til at passere de ydre grænser, skal de håndhæve Schengengrænsekodeksen strengt. De skal navnlig kontrollere, at pas, identitetskort, opholdstilladelser eller andre dokumenter er ægte. De nationale myndigheder skal håndhæve den systematiske kontrol i overensstemmelse med Schengeninformationssystemet (SIS), da denne foranstaltning beskytter Schengenområdet mod en potentiel terrortrussel eller grænseoverskridende kriminalitet. Tredjelandstatsborgeres pas skal stemples.

Sundhedsscreening af rejsende for covid-19 indebærer brug af termisk scanning og/eller symptomscreening. De nationale afgørelser vedrørende indrejseprocedurer skal anvendes. Flere lande har f.eks. besluttet, at alle, der rejser ind i deres land (også deres egne statsborgere), skal sættes i 14 dages karantæne.

Medlemsstaterne og de associerede Schengenlande kan begrænse antallet af grænseovergangssteder, som fortsat er åbne for de kategorier af rejsende, der fortsat har tilladelse til at rejse ind i Schengenområdet. **Denne foranstaltning kan bidrage til at sikre, at de indførte sundhedsforanstaltninger i forbindelse med covid-19 overholdes fuldt ud, og at der opretholdes en styrket og fokuseret kontrol ved de ydre grænser.** Det vil kunne hjælpe medlemsstaterne til at koncentrere arbejdsstyrken på udvalgte grænseovergangssteder, som er hensigtsmæssigt udstyret til fuldt ud at overholde Schengengrænsekodeksen og de specifikke sundhedsforanstaltninger.

Medlemsstaterne og de associerede Schengenlande opfordres til at tilsende Kommissionen listen over disse grænseovergangssteder senest den 1. april 2020.

⁽¹³⁾ Covid-19: Retningslinjer for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser (C(2020) 1753 final, Bruxelles (EFT C 86I af 16.3.2020, s. 1.))

⁽¹⁴⁾ Herunder personer, der er blevet hjemsendt via konsulær bistand.

(3) Sikkerhedsspørgsmål

Hvis der bliver behov for det, er Europol klar til at anmode om indsættelse af yderligere gæstemedarbejdere fra medlemsstaterne til gennemførelse af sekundær sikkerhedskontrol i de relevante databaser (dvs. Europol's informationssystem, Schengeninformationssystemet, Interpol).

Det grænseoverskridende politisamarbejde vil også kunne styrkes på bilateral/regional basis efter anmodning fra en bestemt medlemsstat, hvis dette er nødvendigt for at bekæmpe eller forebygge strafbare handlinger. Artikel 18 i Prüm-afgørelsen udgør retsgrundlaget for grænseoverskridende samarbejde i situationer med forsamlings af store menneskemængder og lignende store arrangementer, katastrofer og alvorlige ulykker ved at søge at forebygge strafbare handlinger og opretholde den offentlige orden og sikkerhed. Det gør det muligt at sende embedsmænd, specialister og rådgivere og stille udstyr til rådighed efter anmodning fra den medlemsstat, på hvis område situationen forekommer. Europol vil kunne lette en sådan støtte. Europol kan også yde øget bistand til medlemsstaterne i forbindelse med terrorisme og organiseret og anden grov kriminalitet, der udgør en risiko for den offentlige orden og sikkerhed.

Praktisk vejledning:

Medlemsstaterne mindes om, at det er nødvendigt ved de ydre grænser at give adgang til og anvende informationssystemer eller fælles rammer for udveksling af oplysninger: Schengeninformationssystemet (SIS II) visuminformationssystemet Eurodac. Desuden bør andre ikke-EU-systemer såsom Interpol's database over bortkomne og stjålne rejsedokumenter konsulteres.

For så vidt angår sekundær sikkerhedskontrol for højrisikoprofiler bør medlemsstaterne fortsat samarbejde og udveksle oplysninger for at sikre en optimal anvendelse af data fra Europol, SIS og Interpol. Der bør tilstræbes en mere systematisk anvendelse af risikoindikatorer, som tilvejebringes af Europol og Frontex, med henblik på at identificere højrisikoprofiler. Der bør gennemføres en konsekvent tretrinstitgang til udveksling af oplysninger, navnlig vedrørende fremmedkrigere, eftersom søgningen i SIS II ikke omfatter samtlige kendte mistænkte med oprindelse uden for EU. Der kræves derfor systematiske søgninger i Europol's databaser for at udvide grænsekontrollen til også at omfatte personer, der ikke er registreret i SIS II.

For at forbedre sikkerhedskontrollen kan medlemsstaterne anmode om støtte fra Europol med hensyn til kapacitet inden for datadeling, dataindsamling og dataanalyse, herunder Europol's informationssystem, datastyringskapacitet samt anden form for kapacitet og kriminaltekniske redskaber.

c) Udrejsekontrol af personer, der ønsker at forlade EU

Grænsekontrolmyndighederne bør anvende retningslinjerne på følgende måde, når de foretager udrejsekontrol:

- De skal informere passagererne om midlertidige restriktioner på ikkevæsentlige rejser til EU, der skyldes covid-19. Rejsende, der giver anledning til bekymring med hensyn til covid-19, bør straks henvises til de relevante sundhedstjenester.
- De skal foretage screening ved udrejse med henblik på at vurdere tilstedeværelsen af symptomer og/eller eksponering for covid-19 hos rejsende, der forlader ramte lande. Rejsende, hvorom det kan konstateres, at de har været eksponeret for eller er blevet smittet med covid-19, bør ikke have tilladelse til at rejse.

EU+-borgere eller tredjelandstatsborgere, der ønsker at forlade EU, bør informeres som følger:

- Der skal udstedes en formel advarsel om mulige foranstaltninger, der kan være truffet i nabomedlemsstaterne, de associerede Schengenlande eller tredjelande for så vidt angår rejse- og sundhedsspørgsmål, for så vidt som disse foranstaltninger er blevet behørigt meddelt via de relevante kommunikationskanaler.
- Der skal udstedes en formel advarsel til EU-borgere og tredjelandstatsborgere, der er bosiddende i en medlemsstat, om, at nationale sundhedsrelaterede foranstaltninger vil kunne finde anvendelse på dem ved genindrejse fra et tredjeland.

- Der skal udstedes en formel advarsel til tredjelandstatsborgere med oplysninger om de særlige indrejseforanstaltninger, der er indført, og som vil finde anvendelse på dem ved genindrejse.
- Den formelle advarsel bør foreligge på alle officielle EU-sprog og på det eller de sprog, der tales i det eller de lande, der grænser op til den berørte medlemsstat, og på det sprog, som tredjelandstatsborgeren forstår eller med rimelighed kan forventes at forstå.

Praktisk vejledning:

Selv om medlemsstaterne og de associerede Schengenlande har lov til at begrænse antallet af grænseovergangssteder, der forbliver åbne for indrejse, bør de imidlertid fortsat lade rejsende forlade deres område fra et hvilket som helst grænseovergangssted ved deres land- eller søgrænser i tilfælde af, at rejsende dukker op spontant, og forudsat at det tilgrænsende bestemmelsestredjeland giver rejsende indrejsetilladelse ved ankomstgrænseovergangsstedet.

Medlemsstaterne og de associerede Schengenlande opfordres til med deres naboland at aftale, hvilke grænseovergangssteder ved deres land- eller søgrænser der forbliver åbne for indrejse- og/eller udrejsekontrol. Denne foranstaltning har til formål i videst muligt omfang at reducere antallet af rejsende, der nægtes indrejse i et tilgrænsende tredjeland efter afslutningen af EU-/Schengengrænsekontrolmyndighedernes udrejsekontrol. Medlemsstaterne og de associerede Schengenlande opfordres til at underrette Kommissionen om disse aftaler senest den 1. april 2020.

d) *Prioritering af indrejsekontrol i lyset af den særlige sundhedsmæssige situation*

Hvis medlemsstaterne benytter sig af muligheden for at begrænse antallet af grænseovergangssteder, der er åbne for rejsende ved de ydre grænser, kan de gøre brug af Schengengrænsekodeksens artikel 9 (midlertidig lempelse af grænsekontrollen), som giver mulighed for at prioritere indrejsekontrollen frem for udrejsekontrollen ved de ydre grænser. I overensstemmelse med Schengengrænsekodeksen kan kontrollen ved de ydre grænser således lempes midlertidigt under særlige og uforudsete omstændigheder, der medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange, og hvis alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt.

Under sådanne omstændigheder bør følgende desuden overvejes:

- Indrejsekontrollen bør prioriteres frem for udrejsekontrollen.
- Selv hvis ind- og udrejsekontrollen lempes, bør grænsevagten stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter både ved ind- og udrejse, jf. Schengengrænsekodeksens artikel 9, stk. 3.
- Lempelsen af kontrollen bør være midlertidig, være tilpasset de omstændigheder, der berettiger en sådan lempelse, og udfases gradvist.

Ovenstående bestemmelser berører ikke sundhedsmæssige foranstaltninger, der træffes i henhold til medlemsstaternes nationale lovgivning.

Der bør tages behørigt hensyn til de foranstaltninger, der foreslås i Kommissionens meddelelse om indførelse af grønne baner i henhold til retningslinjerne for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser ⁽¹⁵⁾

⁽¹⁵⁾ C(2020) 1897 (EUT C 96I af 24.3.2020, s. 1.)

Praktisk vejledning:

Medlemsstater, der har behov for midlertidigt at lempe udrejsekontrollen i overensstemmelse med Schengengrænsekodeksen, opfordres indtrængende til at opretholde fuldstændig håndhævelse af indrejsekontrollen suppleret med fyldestgørende foranstaltninger til beskyttelse af sundheden. Denne foranstaltning vil lettere kunne gennemføres, hvis antallet af grænseovergangssteder, der forbliver åbne for rejsende ved de ydre grænser, begrænses.

Oplysningerne om konsekvenserne ved at forlade EU's område i den nuværende situation, jf. punkt c) ovenfor, kan eventuelt gives i form af generelle oplysninger, der anbringes forskellige steder og som minimum affattes på de berørte medlemsstaters sprog, på det tilgrænsende lands sprog samt på engelsk.

- e) Sundheds- og sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af grænsevagter og andre offentligt ansatte, der er indsat ved de ydre grænser

Medlemsstaterne opfordres til at udstyre alle offentligt ansatte, der foretager grænse- eller toldkontrol, sundhedsmæssig kontrol eller andre former for kontrol ved de ydre grænser, med personligt beskyttelsesudstyr såsom masker, handsker og desinfektionsgel.

Praktisk vejledning:

Med håndhygiejne menes hyppig vask af hænderne med vand og sæbe eller rensning af hænderne med alkoholiske opløsninger, geler eller servietter. Hænderne bør vaskes regelmæssigt med vand og sæbe i ca. 20-40 sekunder. Alkoholbaserede hånddesinfektionsmidler giver en mindre ekstra fordel i forhold til vand og sæbe i situationer, hvor der er mange mennesker til stede, og hvis der gøres brug af sådanne desinfektionsmidler, skal de indeholde 60-85 % alkohol. ECDC's plakat om effektiv håndvask.

Der er intet bevis for, at ansigtsmasker har nogen begrænsende virkning på smittespredningen, hvis de bæres af raske personer. Folk, der arbejder med kundebetjening, eller som har et stort antal personlige kontakter, som f.eks. grænsevagter, har større risiko for at møde folk, der er blevet smittet. Hvis der benyttes masker, bør man følge bedste praksis for påtagning, afgang og bortskaffelse af maskerne. Man bør altid følge de ovenfor beskrevne håndhygiejneforanstaltninger efter afgang af masken.

ECDC TECHNICAL REPORT - guidelines for the use of non-pharmaceutical measures to delay and mitigate the impact of 2019-nCoV (retningslinjer for anvendelsen af ikke-farmaceutiske forholdsregler for at forsinke og afbøde virkningerne af covid-19-udbruddet).

ECDC har udarbejdet et minikursus herom, som kan bruges til personaleuddannelse (micro-learning course on this which could be used for personnel training).

Guidance for wearing and removing personal protective equipment in healthcare settings for the care of patients with suspected or confirmed COVID-19 (retningslinjer for påtagning og afgang af personligt beskyttelsesudstyr, der anvendes ved behandlingen i sundhedsmiljøer af patienter, der formodes eller har fået bekræftet, at de bærer covid-19-viruset).

2. Transit og lettelse af transit efter hjemsendelse

I overensstemmelse med den fælles erklæring fra medlemmerne af Det Europæiske Råd af 26. marts 2020 skal vi styrke vores indsats for at sikre, at EU-borgere, der er strandet i tredjelande, og som ønsker at rejse hjem, kan gøre det.

Medlemsstaterne skal lette den videre transit for EU-borgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, samt for tredjelandsstatsborgere, der har en opholdstilladelse, og personer, over for hvem disse har forsørgerpligt, og som er på vej tilbage til den medlemsstat, hvori de er statsborgere eller har bopæl.

Dette gælder navnlig for EU-borgere og deres familiemedlemmer, der er strandet i udlandet, og som hjemsendes til EU, uanset om de ankommer på kommercielle flyvninger, charterflyvninger eller med nationale fly.

Statsborgere fra Serbien, Nordmakedonien, Montenegro og Tyrkiet bør sidestilles med medlemsstaternes statsborgere og statsborgere fra de associerede Schengenlande med hensyn til anvendelsen af den midlertidige restriktion på ikkevæsentlige rejser som omhandlet i meddelelsen, når de hjemsendes til deres oprindelsesland inden for rammerne af EU-civilbeskyttelsesmekanismen, eftersom nævnte lande deltager i mekanismen. Alle personer ⁽¹⁶⁾ og deres familier, der hjemsendes inden for rammerne af EU-civilbeskyttelsesmekanismen, skal sikres transit til deres oprindelsesland fra den medlemsstat, ved hvis ydre grænse de er rejst ind.

Praktisk vejledning:

Eftersom der finder færre kommercielle flyvninger sted, bør statsborgere, der ankommer i en medlemsstats lufthavn, have tilladelse til videre transit med et hvilket som helst tilgængeligt transportmiddel. Transit inden for EU bør ikke være betinget af, at den medlemsstat, hvori den pågældende er statsborger eller har bopæl, sørger for et transportmiddel. Målet skal være at sikre, at de flyvninger, der er til rådighed for EU-borgere, der er strandet i udlandet, udnyttes så effektivt som muligt, ved at de transporterer passagerer, der vender tilbage til enhver destination i EU.

Medlemsstaterne bedes underrette luftfartsselskaberne om de undtagelser fra de midlertidige rejserestriktioner, der gælder for EU-borgere, der rejser hjem. Ifølge Schengenkonventionens artikel 26 kan luftfartsselskaber, der transporterer EU-borgere fra et tredjeland til Schengenområdet, desuden ikke pålægges nogen forpligtelser i tilfælde, hvor transit via flyvningens bestemmelsesmedlemsstat ikke er sikret før ombordstigning i flyet. EU-bestemmelserne om transportvirksomheders forpligtelser finder ikke anvendelse på EU-borgere og potentiel nægtelse af indrejse af folkesundhedsmæssige årsager.

Hvis en medlemsstat beder EU-borgere om at forelægge bevis for videre transit, f.eks. i form af en forudbestilt togbillet, bør disse oplysninger gives på medlemsstaternes websteder for at sikre, at borgerne har fået fyldestgørende oplysninger. Et sådant krav bør også meddeles de øvrige medlemsstater, herunder deres ambassader og konsulater i tredjelande i forbindelse med det lokale konsulære samarbejde. For at lette den videre transit gennem en medlemsstat, bør EU-borgere have lov til at fremskaffe et sådant bevis ved grænsen, f.eks. ved at give dem mulighed for at købe en tog- eller flybillet direkte i lufthavnen.

3. Opretholdelse af et minimumsserviceniveau i konsulater med henblik på behandling af visumansøgninger

Medlemsstaterne og de associerede Schengenlande anvender i øjeblikket rejserestriktioner ved deres ydre grænser. Som led i de foranstaltninger, der tager sigte på at begrænse spredningen af covid-19-virusset, har de fleste Schengenlande suspenderet behandlingen af ansøgninger om visum til kortvarigt ophold, når der er tale om ikkevæsentlige rejser. Schengenlandenes konsulære myndigheder opfordres imidlertid til at følge retningslinjerne om opretholdelse af et "minimumsserviceniveau" for at kunne behandle visumansøgninger fra specifikke kategorier af visumansøgere under covid-19-kriseperioden. De almindelige regler om behandlingen af visumansøgninger bør anvendes. Nævnte retningslinjer anvendes også, hvis der foreligger en formel aftale om repræsentation.

Hvis der ikke foreligger en formel aftale om repræsentation, bør der anvendes ad hoc repræsentation ved behandlingen af individuelle visumansøgninger og under usædvanlige omstændigheder, f.eks. for personale, der deltager i militær- eller sikkerhedstopmøder, i forbindelse med hastende helbreds-mæssige problemer osv. Den medlemsstat, der behandler ansøgningen, bør konsultere bestemmelsesmedlemsstaten, før den udsteder visum.

Visumindehavere bør systematisk mindes om, at de vil blive bedt om at begrunde formålet med deres rejse og fremlægge dokumentation ved grænseovergangsstedet. De bør også underrettes behørigt om den kendsgerning, at de skal gennemgå sundhedsscreening, og om konsekvenserne af deres ankomst til EU (dvs. muligheden for, at de skal i isolation).

I meddelelsen anføres en række kategorier af rejsende, som er undtaget fra at overholde de midlertidige rejserestriktioner, eller som den midlertidige rejserestriktioner ikke bør gælde for. Disse kategorier af rejsende kan omfatte tredjelandstatsborgere, der skal overholde kravet om at være i besiddelse af et visum til kortvarigt ophold.

⁽¹⁶⁾ Statsborgere i EU-medlemsstaterne, de associerede Schengenlande, Det Forenede Kongerige og de lande, der deltager i EU-civilbeskyttelsesmekanismen.

Selv om visumafdelingerne midlertidigt er delvis lukkede, bør medlemsstaternes konsulater (og eventuelt også de eksterne tjenesteydere, der afhenter ansøgninger) derfor forblive åbne og acceptere og behandle visumansøgninger fra følgende kategorier af rejsende:

- familiemedlemmer til EU-borgere, der er omfattet af direktiv 2004/38/EF
- fagfolk inden for sundhedssektoren, sundhedsforskere og fagfolk inden for ældreplejen
- grænsearbejdere
- transportpersonale
- diplomater, personale ved internationale organisationer, militærpersoner og humanitære hjælpearbejdere under udøvelsen af deres hverv
- passagerer, der har behov for at passere igennem de internationale transitområder i lufthavne mellem flyvninger til og fra Schengenområdet
- passagerer, der rejser af bydende familiemæssige årsager.

De **almindelige regler om behandling af ansøgninger om** visa til kortvarigt ophold og lufthavnstransitvisa (visumkodeksen) bør anvendes.

Det udstedte visums gyldighed: Det anbefales, at visa til flere indrejser og visa til flere lufthavnstransitter automatisk udstedes med en gyldighed på mindst seks måneder og et tilladt ophold af en varighed på 90 dage (undtagen for lufthavnstransitvisa).

Oplysninger til offentligheden: Medlemsstaterne bør straks informere offentligheden på de relevante steder om den praksis, der vil blive fulgt. Det foretrækkes, at medlemsstaterne offentliggør fælles oplysninger.

Oplysninger til værtslandet: Disse retningslinjer sendes til de lokale kontaktpersoner for Schengensamarbejdet i EU's delegationer, og det anbefales, at oplysningerne sendes til værtslandenes nationale myndigheder.

Praktisk vejledning:

I sådanne tilfælde opfordres medlemsstaterne og de associerede Schengenlande til at underrette de nationale myndigheder ved det grænseovergangssted mellem EU og Schengenlandene, hvortil en rejsende forventes at ankomme med et Schengenvisum, der er udstedt med usædvanlige omstændigheder som begrundelse.

4. Behandling af tilfælde af overskridelser af det tilladte ophold som følge af rejserestriktionerne, også for tredjelandstatsborgere, som ikke er omfattet af kravet om visum

Indehavere af et visum til kortvarigt ophold, der befinder sig i Schengenområdet, og som ikke kan forlade Schengenområdet ved visummets udløb, kan af medlemsstaternes udpegede myndigheder få deres opholdsperiode forlænget til højst 90/180 dage ⁽¹⁷⁾. Hvis indehavere af et sådant visum er tvunget til at blive i Schengenområdet ud over den forlængede opholdsperiode på 90/180 dage, kan de kompetente myndigheder udstede et nationalt visum til længerevarende ophold eller en midlertidig opholdstilladelse.

Hvis tredjelandstatsborgere, der har fået tilladelse til indrejse uden visum, er tvunget til at blive i Schengenområdet ud over den forlængede opholdsperiode på 90/180 dage, kan de kompetente myndigheder udstede et nationalt visum til længerevarende ophold eller en midlertidig opholdstilladelse.

Medlemsstaterne opfordres til ikke at pålægge tredjelandstatsborgere, der ikke kan forlade deres område på grund af rejserestriktionerne, administrative sanktioner eller andre sanktioner. Overskridelser af varigheden af det tilladte ophold på grund af rejserestriktioner bør ikke tages i betragtning ved behandlingen af fremtidige visumansøgninger.

⁽¹⁷⁾ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/doc_centre/borders/docs/annex_27_authorities_competent_for_extension.pdf

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Retningslinjer for udøvelse af arbejdskraftens frie bevægelighed under covid-19-udbruddet

(2020/C 102 I/03)

Covid-19-krisen har ført til indførelsen af hidtil usete foranstaltninger på tværs af EU's medlemsstater, herunder genindførelse af kontrol ved deres indre grænser.

I retningslinjerne for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser ⁽¹⁾ fastsættes principperne for en integreret tilgang til en effektiv grænseforvaltning, som skal beskytte sundheden, samtidig med at det indre markeds integritet bevares. I henhold til punkt 23 i retningslinjerne bør medlemsstaterne tillade og lette passagen for grænsegængere, navnlig (men ikke kun) dem, der arbejder inden for sundhedssektoren, fødevaresektoren og andre vigtige tjenesteydelser (såsom barnepleje, ældrepleje, nøglepersonale til almennyttige tjenester), for at sikre fortsat erhvervsaktivitet.

Restriktioner af arbejdstagernes ret til fri bevægelighed kan begrundes i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed, men de skal være nødvendige, proportionale og baseret på objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Grænsegængere, udstationerede arbejdstagere ⁽²⁾ og sæsonarbejdere bor i ét land, men arbejder i et andet. Mange af dem er af afgørende betydning for værtslandene, f.eks. for sundhedssystemet, leveringen af andre vigtige tjenesteydelser, herunder etablering og vedligeholdelse af medicinsk udstyr og infrastruktur, eller sikring af levering af varer. En koordineret tilgang på EU-plan, der gør det lettere for disse arbejdstagere at fortsætte med at krydse de indre grænser, er derfor afgørende.

Efter Det Europæiske Råds opfordring ⁽³⁾ til Kommissionen om at gøre noget ved situationen for de grænseoverskridende arbejdstagere og sæsonarbejdere, der fortsat skal være i stand til at udføre væsentlige aktiviteter, samtidig med at man undgår yderligere spredning af virusset, og i forlængelse af retningslinjerne for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser, navnlig punkt 23, opfordres medlemsstaterne i de nedenfor anførte retningslinjer til at træffe specifikke foranstaltninger, der sikrer en koordineret tilgang på EU-plan ⁽⁴⁾. Dette gælder for ovennævnte arbejdstagere, navnlig de arbejdstagere, der har behov for at krydse grænserne for at nå frem til deres arbejdssted, fordi de udøver kritiske erhverv ved at udføre aktiviteter, der er forbundet med væsentlige tjenesteydelser. Dette bør også gælde i tilfælde, hvor ovennævnte arbejdstagere udelukkende anvender en medlemsstat som transitland for at nå frem til en anden medlemsstat. Disse retningslinjer berører ikke de specifikke foranstaltninger, der er beskrevet i meddelelsen om indførelse af grønne baner ⁽⁵⁾ eller i retningslinjerne for fremme af luftfragttransportoperationer under covid-19-udbruddet ⁽⁶⁾.

Medlemsstaterne bør behandle selvstændige erhvervsdrivende, der udøver de i disse retningslinjer nævnte kritiske erhverv, på samme måde.

Arbejdstagere, der udøver kritiske erhverv

1. I visse dele af EU, navnlig i grænseregioner, udøver grænsegængere kritiske erhverv, i forbindelse med hvilke det er afgørende at kunne bevæge sig uhindret på tværs af grænser. De restriktioner, som medlemsstaterne indfører i forbindelse med passage af deres grænser, kan føre til yderligere vanskeligheder eller endog hindre bestræbelserne på at bekæmpe covid-19-krisen.

⁽¹⁾ C(2020) 1753 final.

⁽²⁾ Arbejdstagere, som midlertidigt udsendes af deres arbejdsgiver i én medlemsstat for at arbejde i en anden medlemsstat med henblik på at udføre en tjenesteydelse.

⁽³⁾ Punkt 4 i den fælles erklæring fra Det Europæiske Råds medlemmer af 26. marts 2020.

⁽⁴⁾ Vejledningen om gennemførelse af midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU, om lettelse af transitordningerne for hjemsendelse af EU-borgere og om virkningerne for visumpolitikken (C (2020) 2050 final) indeholder foranstaltninger i forbindelse med grænsegængere og sæsonarbejdere fra tredjelande.

⁽⁵⁾ C(2020) 1897 final.

⁽⁶⁾ C(2020) 2010 final.

2. Den fortsatte frie bevægelighed for alle arbejdstagere inden for kritiske erhverv er af afgørende betydning, både for grænsegængere og udstationerede arbejdstagere. Medlemsstaterne bør give arbejdstagerne mulighed for at indrejse på værtsmedlemsstatens område og for uhindret adgang til deres arbejdssted, navnlig hvis de udøver et af følgende erhverv ⁽⁷⁾:
- Sundhedspersonale, herunder paramedicinsk personale
 - Plejepersonale i sundhedssektoren, herunder plejepersonale for børn, handicappede og ældre
 - Forskere i sundhedsrelaterede erhverv
 - Arbejdstagere i lægemiddelindustrien og industrien for medicinsk udstyr
 - Arbejdstagere, der er involveret i levering af varer, navnlig i forsyningskæden for lægemidler, medicinske forsyninger, medicinsk udstyr og personlige værnemidler, herunder i installation og vedligeholdelse heraf
 - Arbejde inden for informations- og kommunikationsteknologi
 - Informations- og kommunikationsteknikerarbejde og andet teknisk arbejde med henblik på væsentlig vedligeholdelse af udstyr
 - Ingeniørarbejde såsom energiteknik, almindeligt ingeniørarbejde og elektroteknik
 - Personer, der arbejder på kritiske eller på anden måde væsentlige infrastrukturer
 - Assisterende arbejde inden for naturvidenskab og ingeniørvirksomhed (herunder vandværksteknikere)
 - Rednings- og overvågningsarbejde
 - Brandfolk/politifolk/fængselsbetjente/sikkerhedsvagter/beredskabspersonale
 - Fremstilling og forarbejdning af fødevarer samt beslægtede erhverv og vedligeholdelsesarbejde
 - Operatørarbejde ved fremstilling af fødevarer og tilknyttede produkter (herunder fødevarerproduktionsoperatør)
 - Transportarbejdere ⁽⁸⁾, navnlig:
 - Bil-, varevogns- og motorcykelchauffører ⁽⁹⁾, chauffører af busser og tunge lastbiler (omfatter buschauffører og sporvognsførere) og ambulanceførere, herunder chauffører, der transporterer bistand, der tilbydes i henhold til EU-civilbeskyttelsesmekanismen, og chauffører, der transporterer tilbagevendte EU-borgere fra en anden medlemsstat til deres hjemsted
 - Flypiloter
 - Lokomotivførere Vogninspektører, værkstedspersonale samt infrastrukturforvalteres personale, der beskæftiger sig med trafikstyring og kapacitetstildeling
 - Arbejdstagere inden for søtransport og sejlads ad indre vandveje
 - Fiskere
 - Ansatte i offentlige institutioner, herunder internationale organisationer, der har en kritisk funktion.

3. Kommissionen opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at indføre særlige, smidige og hurtige procedurer for grænseovergange med en regelmæssig strøm af grænsegængere og udstationerede arbejdstagere for at sikre en gnidningsløs passage for dem. Dette kan f.eks. ske, og hvor det er relevant, ved hjælp af særlige baner ved grænsen for sådanne arbejdstagere eller med særlige mærkater, der er anerkendt af nabomedlemsstater, for at lette deres adgang til beskæftigelsesmedlemsstatens område. Kommissionen vil også omgående foretage en høring af Det Faglige Udvalg for Arbejdskraftens Frie Bevægelighed for at finde frem til den bedste praksis, der kan udvides til at omfatte alle medlemsstater, og som gør det muligt for disse arbejdstagere at udøve deres kritiske erhverv uden unødige hindringer.

⁽⁷⁾ Kategorierne følger ESCO-klassifikationen (europæiske færdigheder, kompetencer, kvalifikationer og erhverv), som er den flersprogede europæiske klassifikation af færdigheder, kompetencer, kvalifikationer og erhverv. Se <https://ec.europa.eu/esco/portal/how-touse/21da6a9a-02d1-4533-8057-dea0a824a17a>.

⁽⁸⁾ Jf. desuden specifikke retningslinjer for transportarbejdere i C (2020) 1897 final — Meddelelse fra Kommissionen om indførelse af grønne baner i henhold til retningslinjerne for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser.

⁽⁹⁾ For motorcykelchauffører gælder det udelukkende, når de transporterer medicinske forsyninger, medicinsk udstyr eller personlige værnemidler.

Sundhedsscreening

4. Sundhedsscreening af grænsegængere og udstationerede arbejdstagere skal foregå på samme vilkår som dem, der gælder for beskæftigelsesmedlemsstatens statsborgere, der udfører de samme erhverv.
5. Sundhedsscreening kan udføres, før eller efter grænsen passeres, afhængigt af den tilgængelige infrastruktur for at sikre en jævnt flydende trafik. Medlemsstaterne bør indbyrdes koordinere indsatsen, så der kun udføres sundhedsscreening på den ene side af grænsen, for at undgå overlapninger og ventetider. Kontrol og sundhedsscreening bør ikke kræve, at arbejdstagerne forlader køretøjerne, og bør i princippet være baseret på elektronisk måling af kropstemperatur. Måling af arbejdstageres kropstemperatur bør normalt ikke foretages mere end tre gange på én dag. Hvis arbejdstageren har feber, og grænsemyndighederne finder, at han/hun ikke bør have tilladelse til at fortsætte rejsen, bør arbejdstageren have adgang til passende sundhedspleje på samme vilkår som beskæftigelsesmedlemsstatens statsborgere. Oplysningerne om denne person bør deles med den berørte nabomedlemsstat.
6. For de transportarbejdere, der er omhandlet i punkt 19 i *meddelelsen om indførelse af grønne baner*, finder de særlige foranstaltninger for sundhedsscreeninger, der er omhandlet i disse retningslinjer, anvendelse.

Andre arbejdstagere

7. Medlemsstaterne bør tillade, at grænsegængere og udstationerede arbejdstagere fortsat kan krydse deres grænser på vej til deres arbejdsplads, hvis arbejdet i den pågældende sektor stadig er tilladt i værtsmedlemsstaten.
8. I situationer, der kan føre til en ændring af arbejdstagerens forsikringsmedlemsstat ⁽¹⁰⁾, bør medlemsstaterne gøre brug af undtagelsen i artikel 16 i forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹¹⁾ med henblik på at bevare en uændret socialsikringsdækning for den pågældende arbejdstager. For at anmode om en sådan undtagelse skal arbejdsgiveren indgive en anmodning til den medlemsstat, hvis lovgivning arbejdstageren anmoder om at blive omfattet af.

Sæsonarbejdere

9. Nogle sektorer i økonomien, navnlig landbrugssektoren, er i flere medlemsstater stærkt afhængige af sæsonarbejdere fra andre medlemsstater. For at afhjælpe manglen på arbejdskraft i disse sektorer som følge af krisen bør medlemsstaterne udveksle oplysninger om deres forskellige behov, f.eks. via etablerede kanaler i Det Faglige Udvalg for Arbejdskraftens Frie Bevægelighed. Der mindes om, at sæsonarbejdere i landbruget under visse omstændigheder udfører kritiske høst-, plantnings- eller pasningsfunktioner. I en sådan situation bør medlemsstaterne behandle disse arbejdstagere på samme måde som de arbejdstagere, der udøver de ovennævnte kritiske erhverv. Medlemsstaterne bør ligeledes tillade, at sådanne arbejdstagere fortsat krydser deres grænser for at arbejde, hvis arbejdet i den pågældende sektor stadig er tilladt i værtsmedlemsstaten. Medlemsstaterne bør også give arbejdsgiverne meddelelse om, at det er nødvendigt at sørge for passende sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse.
10. Kommissionen opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at indføre særlige procedurer for at sikre en gnidningsløs passage for sådanne arbejdstagere, og den vil også i Det Faglige Udvalg for Arbejdskraftens Frie Bevægelighed finde frem til den bedste praksis, der kan udvides til at omfatte alle medlemsstater, så disse arbejdstagere kan udøve deres erhverv uden unødige hindringer.

⁽¹⁰⁾ I tilfælde af flere aktiviteter i to medlemsstater, når en grænsegænger, der i øjeblikket arbejder i både beskæftigelsesmedlemsstaten og bopælsmedlemsstaten, og som er forsikret i beskæftigelsesmedlemsstaten, fordi hans/hendes aktivitet i bopælsmedlemsstaten ikke er væsentlig, overskrider tærsklen på 25 % af arbejdstiden som følge af visse medlemsstaters isolationsforanstaltninger.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA